

Bemærkninger til forslaget

Baggrunden for beslutningsforslaget er, at voldsofre ofte i kortere eller længere tid lider af forskellige former for eftervirkninger fra overfaldet. Disse kan være både fysiske og psykiske. De fysiske men er omfattet af det almindelige læge- og sygehussystem, hvorimod der kun i ringe grad drages omsorg for de psykiske men.

I erkendelse af, at mentale og følelsesmæssige eftervirkninger som angst, depression, tab af seksuallyst, frygt for at færdes alene m.v. er stærkt invaliderende for offeret og offerets samlede sociale situation, finder forslagstillerne, at der bør tilvejebringes den fornødne bistand til at få lindret og forhåbentlig løst offerets psykiske problemer.

SF finder, at man ved at sikre hurtig og effektiv hjælp til offeret i forbindelse med voldssager kan forhindre social stigmatisering og længerevarende psykiske men.

SF foreslår derfor,

- at et menneske, der udsættes for volds kriminalitet, af den lokale offerrådgivning, politiet eller andre skal kunne henvises til Landsforeningen Hjælp Voldsofre, som får en tovholderfunktion og bistår med rådgivning og vejledning med de mange forskellige problemer, et voldsoffer kan risikere at få.
- at dette tilbud skal finansieres af staten.
- at Landsforeningen Hjælp Voldsofre skal kunne modtage ofre, hvis problemer er af en sådan karakter, at det ikke er tilstrækkeligt med den almindelige offerrådgivning. Da staten dækker udgifterne i forbindelse med den kriminelle straf og resocialisering, er det ikke urimeligt, at staten også skal finansiere støtte til løsning af offerets eventuelle problemer.
- at Landsforeningen Hjælp Voldsofre skal kunne henvise til – og betale for – psykologhjælp i den tid, der er nødvendig.

Endelig foreslår SF, at Landsforeningen Hjælp Voldsofre også skal kunne bistå med hjælp, når det drejer sig om at få løst de problemer, offeret i øvrigt løber ind i, og som det ofte er svært for offeret at forholde sig til i den givne situation. Dette kan f.eks. være i forhold som ansøgning om ekstra SU-klip, erstatning fra forsikringsselskabet, økonomisk hjælp til den pågældende, indtil erstatningsnævnet er færdig med at afgøre erstatningens størrelse, beslutning om revalidering/omskoling, hvis det er nødvendigt, og med videresendelse af regningen til kommunen. Er kommunen uenig, skal der være en frist på 14 dage, før den endelige afgørelse om revalidering skal foreligge.

Er det nødvendigt for den pågældende at flytte på grund af angst for nye repressalier eller andet, skal kontaktpersonen på tilsvarende måde kunne træffe beslutninger, og det bliver ligeledes staten, der skal afholde udgifterne.

Ud over psykologhjælp foreslås det også, at tilbudet skal kunne omfatte anden behandling. Eksempelvis har landsforeningen for et par år siden finansieret et hjerneskadet menneskes ophold på Vejle fjord, center for udvikling og genoptræning. Den pågældendes hjemkommune ønskede ikke at deltage i denne udgift, landsforeningen overtog opgaven, og via sit ordinære budget på 1 mio. kr. valgte man at bruge 250.000 kr. på behandlingen af dette menneske. Han er nu stort set rask og i gang på arbejdsmarkedet.

Hele formålet med projektet er at sikre, at offeret får hjælp til at reetablere sig i en situation, der er så tæt på den, som vedkommende var i før den kriminelle handling, som muligt.

Der bør på finansloven afsættes op til 5 mio. kr. til dækning af de udgifter, der måtte ligge ud over de udgifter, der vil blive refunderet efter gældende regler.